

Til: NVE
nve@nve.no

Høring om effekttariffer

Samarbeidende Kraftfylke (Kraftfylka) er en interesseforening for fylkeskommunene Hedmark, Oppland, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Trøndelag, Nordland og Troms.

Bakgrunn

NVE har sendt ut på høring forslag om å innføre abonnert effekt som tariffmodell for uttak i distribusjonsnettet fra 2021. Modellen innebærer at kundene avregnes etter tre ledd i tariffen, et fastledd (abonnert effekt), et overforbruksledd og et energiledd. Målet er å gi kundene incentiver til å redusere forbruket når presset i nettet er stort. Dette vil på sikt kunne avlaste behovet for å øke dimensjoneringen av strømmettet.

Forslaget berører fylkeskommunene i stor grad, som eiere av store bygningsmasser, for eksempel skoler. De driver også fergesamband, som i økende grad er elektrifisert. I tillegg ønsker fylkeskommunene å legge til rette for næringsutvikling, som berøres av strømkostnader. I den sammenheng ber vi om at både Kraftfylka og alle fylkeskommuner blir satt på høringslisten til NVE for fremtiden.

Vurdering

Kraftfylka støtter formålet med å innføre effektprising for forbrukerne. Effektbehovet er økende, og kundenes nettkostnader går bekymringsverdig raskt opp. Vi tror likevel ikke at abonnert effekt er en god løsning på denne utfordringen.

Kraftfylka mener:

- *Fylkeskommunen må kunne inngå egne avtaler med nettselskapene for sine bygninger med en spesiell forbruksprofil. Incentiver til solcellepaneler på store bygg må beholdes.*
- *Forslaget som det foreligger i dag er lite forbrukervennlig og rammer særlig svake kunder. En slik ordning vil øke misnøyen mot nettselskapene og deres eiere. Tariffen må kunne variere lokalt.*

- ***Effekttariffer har en potensiell nytteverdi og bør derfor utredes videre først når man får en god måleserie fra AMS-målerne. Tredjeparts tjenestetilbydere kan også utnytte AMS-dataene til bedre styring av strømbruken, uavhengig av effekttariffer.***

Det bør differensieres mellom ulike forbruksgrupper

I forslaget framgår det at abonnert effekt skal gjelde for alle kundegrupper. Vi mener det bør utredes bedre hva slags konsekvenser forslaget får for større næringskunder. I dagens system kan nettselskapene differensiere tariffene i stor grad, og gi tariffer basert på målt effekt til enkeltkunder. Et nytt system med abonnert effekt for alle næringskunder vil gi en omfordeling mellom næringskunder i forhold til dagens system. Dette skyldes at ulike forbrukere har sterkt ulik bruksprofil, og det er en stor fordel at nettselskapene kan differensiere tariffen mellom ulike grupper.

For fylkeskommunene vil dette få ulike utslag for de forskjellige bygningene. Et administrasjonsbygg eller en skole vil sannsynligvis bruke mest strøm når det er dyrest, da de drives på dagtid på hverdager i sentrale strøk, hvor effektbehovet er størst på vinterstid. De vil derfor måtte abonnere på et høyt effektledd for å unngå svært kostbart overforbruk på kalde vinterdager. En svømmehall vil ha en jevn profil over året. Den har en høy forbruk om sommeren og utnytter dermed kapasitet i nettet. Samtidig bruker den like mye når kapasiteten i nettet er sprengt på vinteren. Det blir ingen fordel av utnyttelse av nettet sommerstid og ingen ulempe i tariffen når det er behov for reduksjon på vinteren. Dermed mister man incentiver til utnyttelse av kapasiteten i nettet både sommer og vinter.

Fylkeskommunene driver også fergesamband, som i økende grad er elektrifisert. Her må det vurderes hva slags konsekvenser forslaget får for incentivene for å dimensjonere nettet. Med timesavregning kan fergene lade kortere med høyre effekt og få samme tariff som å lade noe lenger med lavere effekt. Fergekaiene ligger ofte langt fra annet forbruk, så effekten blir dimensjonerende for utbyggingen av nettkapasitet.

Konkludert:

Vi mener fylkeskommunen må kunne inngå egne avtaler med nettselskapene for sine bygninger med en spesiell forbruksprofil.

Abonnert effekt er lite forbrukervennlig

Forslaget som det foreligger er altfor komplisert for forbrukerne. Det blir uoversiktlig å sette seg inn i de ulike tersklene, og ikke minst prisene for overforbruk. Det er også svært lite forbrukervennlig å låse kunden til en avtale i ett år. I konkurranseutsatte bransjer knyttet til bredbånd og mobildata kan kunden enkelt endre abonnementet uten kostnad. Nettselskapene er monopoler, så sammenligningen med andre bransjer står seg svakt.

Det er betenkelig at det er de svakeste kundene som straffes mest. Forslaget gir incentiver til å sette abonnementet lavest mulig, samtidig som man blir hardest straffet når overforbruk er dyrest på kalde vinterdager. Kunder med lavest betalingsevne rammes hardest av dette. Det vil også kunne bli store svingninger over året som følge av anskaffelser av elbiler eller alternative oppvarmingskilder. Da er det nødvendig å kunne endre abonnementet.

Det er en stor fare for at nettselskapene sitter med mange misfornøyde kunder, siden det er tilnærmet umulig å treffe med dette systemet. Man vil enkelte år gå over abonnementet og andre under, ofte avhengig av vær og endringer i huset. Dette blir forvirrende og kan lede til stor misnøye mot nettselskaper og myndigheter. Dette mener vi er uheldig, da tariffene er vanskelig nok for kunden å forstå allerede. Nettselskapene og deres offentlige eiere er i denne sammenhengen jevnlig under angrep for urimelig inntjening over nettareffektene.

Fylkeskommunene satser på fornybar energi, som for eksempel solceller på skolebygg. Incentivene er ikke gode for en slik satsning. Bygningseiere med solcellepaneler reduserer kun forbruket sitt når kapasiteten i nettet er god, og minimalt om vinteren. Samtidig må de dimensjonere abonnementet for kalde vinterdager. Dette reduserer derfor incentivet til å installere solceller på større bygg.

Nettkunder i områder med spredt befolkning bør utnytte nettkapasiteten, og trenger ikke de samme incentivene til å begrense effektuttak som i sentrale strøk. Dette gjelder også fritidsboliger, som har en helt annet forbruksprofil enn øvrige kunder. Siden de lokale effekttoppene kan variere sterkt, særlig i hytteområder, må nettselskapene få muligheten til å geografisk differensiere tariffene.

Konkludert:

Forslaget som det foreligger i dag er lite forbrukervennlig og rammer særlig svake kunder. En slik ordning vil øke misnøyen mot nettselskapene og deres eiere. Tariffen må kunne variere lokalt.

Effekttariffer bør avventes til etter at AMS er innført

I disse tider får kundene AMS-målere. Dette vil gjøre det mulig å avregne timesprofilen over året for kundene. Det er naturlig at man ser på data over tid fra disse, før man avgjør modellen for effekttariffering. AMS-målere vil åpne for større grad av smarte styringssystemer, som vil tilpasse forbruket til signaler i strømprisen. Dette vil også kunne avlaste nettet i anstrengte perioder, hvor strømprisen er høy. Det er derfor naturlig å se effekttariffer i lys av denne utviklingen.

Konkludert:

Effekttariffer har en potensiell nytteverdi og bør derfor utredes videre først når man får en god måleserie fra AMS-målerne. Tredjeparts tjenestetilbydere kan også utnytte AMS-dataene til bedre styring av strømbruken, uavhengig av effekttariffer.

Med vennlig hilsen

Niklas Kalvø Tessem
Daglig leder Kraftfylka